

ŠKOLNÍ STOLETNÍK

Školní rok 2024/2025

Chodili jsme do Bezdužic

Bezdužický cukrář Jakub Barna si splnil sen a otevřel si vlastní cukrárnu.

Přivítali jsme
nové žáky
do první třídy
a zakreslili jejich
první školní krok

ÚVODNÍK ŘEDITELE

Kuchyně v mateřské škole

Jak už samotný název naší školy napovídá, Základní škola, Mateřská škola a Základní umělecká škola, jedná se o spojení tří škol v jednom právním subjektu. V celé České republice byste takových škol našli už jenom pouze osm. Chtěli bychom, aby v každé z těchto tří součástí naší školy byly podmínky pro jejich činnost co nejlepší, abychom dětem a žákům vytvořili příjemné a bezpečné prostředí. Postupně se o to budeme snažit.

Jedním z kroků, které k tomuto cíli vedou, bylo i obnovení činnosti kuchyně v mateřské škole v září letošního školního roku, kterému předcházela výměna technologického zařízení. Nejednalo se v žádném případě o nějaké unáhlené rozhodnutí, ale vycházeli jsme z dlouhé dvanáctileté zkušenosti, kdy se strava dětem do mateřské školy dovážela z budovy školy. Jednalo se celkem o komplikovaný převoz dvakrát denně. Obtížná manipulace s těžkým gastroboxem, přesuny v budově školy a v budově školky, převoz károu za každého počasí. Nejobtížnější byly přesuny v zimním období. To však nebyla jediná negativní stránka dovážení stravy našim nejmladším dětem. Kontroly hygienické stanice se zaměřily na dodržování hygienických norem a zejména na dodržování teploty stravy v době výdeje jídla, kdy normy určují teplotu 60 °C. Převoz jídla kvalitě rozhodně nepříspěl. Velké problémy nastávaly v době, kdy pracovnice výdeje byla nepřítomna. Hlavně z důvodu pracovní neschopnosti. Kdo má možnost nakouknout do kuchyně školy, může se ujistit, že ani její prostory, ani technologické vybavení nepatří k nejnovějším a neodpovídá současným trendům v gastronomii tak, aby mohla i nadále obsluhovat mateřskou školu bez problémů. Nemohu opomenout ani časté a opakované žádosti rodičů o změnu ve způsobu zajištění stravování.

Od samostatné kuchyně v mateřské škole si slibujeme zlepšení kvality podávaného jídla za využití nových moderních technologií při jeho přípravě, možnost zavedení nových přístupů v nabídce jídel a maximální využití čerstvých surovin.

Ke změně jsme se rozhodli i proto, že s sebou nepřináší žádné zvýšené nároky na personální obsazení. Stávající počet kuchařek bude zachován, pouze dojde k jejich přeskupení. Řízení obou kuchyní i oba sklady bude zajišťovat i nadále jedna vedoucí školní kuchyně.

Naší snahou tedy bylo a je zlepšit kvalitu podávané stravy dětem, které navštěvují mateřskou školu. Využít nové technologie přípravy jídel a zlepšit i služby, které můžeme rodičům nabídnout. Přejeme si, aby našim malým strávníkům v mateřské škole chutnalo.

V současné době je v jednání využití dotace z programu Podpory obnovy a rozvoje venkova na rekonstrukci a přestavbu veřejných budov. Pokud budeme úspěšní, své rekonstrukce by se měla dočkat i kuchyně v budově základní školy. Opravdu by si ji zasloužila.

Mgr. Petr Wenzl

AKCE ŠKOLY

CYKLUS PŘEDNÁŠEK - **CHODILI JSME DO BEZDRUŽIC**

KAŽDÝ MĚSÍC SE MŮŽETE TĚŠIT NA JEDNU Z PŘEDNÁŠEK NAŠICH BÝVALÝCH ŽÁKŮ

CUKRÁŘ - **JAKUB BARNA**

ADVOKÁTKA - **Mgr. Ing. MARKÉTA CVRČKOVÁ**

ARCHEOLOG - **Mgr. MICHAL RAK, Ph.D.**

PROFESIONÁLNÍ HASIČ - **KAREL ROHM A SDH KONSTANTINOVY LÁZNĚ**

STROJVEDOUČÍ - **JIŘÍ BÍZEK**

ZDRAVOTNÍ SESTRA - **JITKA KYMLOVÁ**

POLICISTÉ - **Bc. DAGMAR JIROUŠKOVÁ, Bc. JINDŘICH MYŠKA
A DANIEL KADLEC**

UČITELKA HUDBY - **Mgr. et. Mgr. ROMANA FEIFERLÍKOVÁ, Ph.D.**

REPORTÉR ČESKÉ TELEVIZE V ZAHRANIČÍ - **KAREL ROŽÁNEK**

Akce pro veřejnost

19.12.2024

Zpívání na schodech

Tradiční vánoční vystoupení žáků v budově školy

28.3.2025

Koncert Amálky „Letem světem“

Vystoupení pěveckého kroužku
v Kulturním domě v Bezručicích

12.4.2025

45. Výroční koncert JUVENKY

Vystoupení dechového orchestru
v Kulturním domě v Bezručicích

2.5.2025

Vernisáž výstavy Jiřího Bízka - 100 let školy v Bezručicích

14.6.2025

Den otevřených dveří školy

20.6.2025

Muzikál „Co takhle svatba, princí?“

v Kulturním domě v Bezručicích

**Na konci školního roku uložíme
na pozemku školy časovou schránku**

KROUŽKY

Jako každý rok jsme i letos připravili pro žáky naší školy volnočasové aktivity. Kroužky začínají v říjnu a probíhají do konce května. Budova školy tak denně ožije i v odpoledním čase. Kroužky pro žáky prvního stupně začínají pravidelně ve 14 hodin. Pokud dítě nenavštěvuje odpolední školní družinu, po vyučování odchází z budovy školy a na kroužek se vrací. Je třeba, aby si žáci nechali u paní zástupkyně Vlažné v ředitelně nahrát na čip údaje dle svých zvolených kroužků, aby se pohodlně dostali zpět do školy.

- **AEROBIK**

pondělí 14:00 – 15:00 (M. Hartenscheidtová)

Kroužek pro děti, které mají rády pohyb a hudbu všeho možného druhu. Vyzkouší si sportovní i taneční choreografie, zatančí si na různých akcích pro veřejnost.

- **KROUŽEK LOGICKÝCH HER A ROBOTIKY**

pondělí 14:00 – 15:00 (H. Zahradková)

Kroužek pro žáky 4. a 5. tříd, kteří si chtějí vyzkoušet programování v online prostředí, programování robotů, řešení logických úloh a únikových her.

- **VÝTVARNÝ KROUŽEK**

úterý 1x za 14 dní (SUDÉ TÝDNY) 14:00 – 15:00 (M. Procházková, H. Pejsarová, R. Stejskalová)

Kreslení, malování, další výtvarné techniky, vyrábění z rozmanitých materiálů – to všechno čeká na děti ve výtvarném kroužku. Vzhledem k nákupu výtvarných potřeb je nutná spoluúčast každého účastníka 250,- Kč za pololetí.

První setkání 1. 10. 2024

- **RUČNÍ PRÁCE**

úterý 1x za 14 dní (LICHÉ TÝDNY) 14:00 – 15:00 (L. Blažková)

Tvoření pro žáky 3. – 5. tříd, kteří mají chuť vyzkoušet si pletení, háčkování, vyšívání a pod.

První setkání 8. 10. 2024

- **VYBÍJENÁ**

středa 14:00 – 15:00 (Z. Tahavská)

Kroužek pro děti z 2. – 5. třídy, kde se naučí hrát hru podle regulérních pravidel.

První setkání 9. 10. 2024

- **AMÁLKA**

středa 14:00 – 15:00 (M. Hartenscheidtová, H. Zahradková)

Hudební kroužek, pro každého, kdo rád zpívá, nevadí mu vyzkoušet si hraní na zobcovou flétnu a různé rytmické nástroje a má chuť podílet se na hudebních vystoupeních školy.

- **ATLETIKA**

čtvrtek 14:00 – 15:00 (H. Zahradková, D. Steinerová)

Atletická příprava a hry pro děti z 1. stupně, které rády běhají, skáčou nebo hází. Příprava na sportovní závody školy.

- **GYMNASTIKA**

pátek 14:00 – 15:30 (M. Hartenscheidtová, D. Steinerová)

Pohybový kroužek pro 1. i 2. stupeň. Rozvoj fyzické kondice, koordinace, obratnosti a síly dětí prostřednictvím zábavných a bezpečných aktivit. Své dovednosti děti předvádějí na různých školních vystoupeních.

- **KROUŽEK ELEKTROTECHNIKY PRO 2. STUPEŇ**

středa 13:00 – 14:30 (O. Pechlátová)

Kroužek pro žáky 7. – 9. třídy, kde se pomocí badatelského přístupu rozvíjí v oblasti fyziky a dalších přírodních věd.

- **RANNÍ FLORBAL PRO 2. STUPEŇ**

středa 7:00 – 7:45 (D. Steinerová)

kroužek pro kluky i holky z 2. stupně

DĚTI Z PRVNÍ TŘÍDY VYRAZILY NA CESTU DO VESMÍRU

Druhý zářijový den se škola proměnila v kosmickou loď a naši nejmenší žáci v odvážné astronauty. Prvňáčci se vydali na svou první dobrodružnou cestu – vstoupili do „vesmíru“ školního vzdělávání. Už od rána se třída proměnila v malou galaxii plnou hvězd, planet a komet. Všichni žáci přišli do školy s nadšením a zvědavostí, jaká tajemství a překvapení je v tomto novém světě čekají. Po přivítání panem ředitelem Petrem Wenzlem a panem starostou Lumírem Kadlecem si každé dítě obkreslilo před školou svůj první školní krok, bylo slavnostně přivítáno šerpou a poté už mohlo vstoupit za dobrodružstvím. Naši malí astronauti se nebáli ani prvních úkolů. Ve třídě se seznámili nejen s novými kamarády a paní učitelkou, ale také s naším třídním Vesmírem. S pomocí rodičů si vykreslili svoji jmenovku, poslechli si vesmírnou pohádku a každý si do vzduchu vypustil svoji balónkovou raketu, poté už chyběl jen připitek a něco dobrého na zub. O to se postaral pan Jakub Barna, který nám za cukrárnu Bellissimu daroval sladký dezert – děkujeme. Poděkování není nikdy dost, a proto děkuji Terezce Houserové za pomoc při prvním školním dnu, panu Bízkoví a Panu Janíkovi za fotografie, paní Aleně Houserové a Pavlíně Hübschové za pomoc při přípravě, paní Petře a Hance Štefaniskové za ranní záchranu balónků a Ellence Košátkové a Nikole Procházkové za pomoc při přípravě a výzdobě třídy.

Děkuji zároveň všem rodičům, kteří podpořili své děti při jejich prvním velkém kroku ve školním životě.

Ať je pro všechny z nás tento rok jako let do vesmíru – plný objevů, radosti a splněných přání.

*Mgr. Martina Procházková
(třídní učitelka 1. třídy)*

MIMOŠKOLNÍ TMELENÍ 4. TŘÍDY

aneb na raftech z Lokte až do Radošova

Po prázdninách jsme se my, čtvrtáci, rozhodli, že se vydáme na dobrodružnou výpravu po řece Ohři, abychom se opět sblížili a navázali přátelství s novými spolužáky. Naše cesta začala návštěvou hradu Loket, který je starý přes 800 let. Prohlédli jsme si tam mučírnu, která nám naháněla hrůzu, ale také jsme si užili nádherný výhled z věže, odkud jsme viděli široké okolí a malebné údolí v ohbí řeky Ohře.

Po návštěvě hradu jsme si dali zmrzlinu a v místní půjčovně SAMBA jsme si vypůjčili rafty. V každém raftu jel jeden dospělák a tři děti. Bezpečnost byla na prvním místě, takže každý měl na sobě záchrannou vestu a v ruce pádlo. Aby zůstaly věci suché, uložili jsme je do plastových sudů. První den jsme se věnovali seznámení s pádlováním a ovládáním raftu. Ujeli jsme celkem 14 kilometrů a večer jsme dorazili do kempu pro vodáky, kde jsme si objednali večeři a přenocovali. Večer jsme strávili hraním stolních her, karet a povídáním, což nám pomohlo se ještě více sblížit. Unavení jsme zalezli do spacáku a s usínáním neměl nikdo potíže.

Druhý den ráno jsme si dopřáli vydatnou snídani a znovu nasedli na rafty. Proházeli jsme posádky, abychom si vyzkoušeli pádlování i pod vedením jiného „kapitána“. Čekalo na nás 19 kilometrů po vodě. Vydali jsme se po proudu směrem ke cvičným peřejím Hubertus, kde jsme si udělali přestávku na odpočinek a oběd. Pozorovali jsme jiné vodáky, jak si poradí s peřejemi. Poté jsme pokračovali v plavbě kolem lázní Kyselka, kde jsme si prohlédli někdejší Mattoniho vilu a dozvěděli jsme se zajímavosti o minerálce Mattoni.

Kolem páté hodiny odpoledne jsme dorazili do cíle v Radošově. Výlet jsme zakončili sladkou odměnou v podobě lahodného medovníku, který jsme si všichni vychutnali. Tento výlet nám nejen přinesl mnoho zážitků, ale také upevnil naše přátelství a vytvořil vzpomínky, na které budeme dlouho vzpomínat. Děkujeme všem dospělákům, kteří nás doprovázeli: Zdeňku Borůvkovi, Slávku Sušírovi, manželům Kvasničkovým, Petru Hladíkovi, Štěpánce Žuravské a Markétce Dvorské. A také naší paní učitelce Martině Hartenscheidtové.

vodáci ze 4. třídy

P.S.:

Maty Štefanisko - „Výlet začal v 5.50 ráno u domu paní učitelky. Tam jsme nasedli do aut a vyrazili do Karlových Varů... Výpravy se zúčastnilo celkem 26 osob. Všichni jsme to zvládli a i když jsme byli hodně unavení, zažili jsme skvělé dobrodružství!“

Erik Matyas Basl - „Začátek byl na hradě Loket. Celý jsme ho prošli a viděli jsme spoustu zajímavostí. Byla tam socha krále Karla IV. a dokonce jsme zvládli i kvíz o tom, co záslužného během svého života Karel IV. vykonal.“

Samík Kvasnička - „Jel jsem s rodiči a sestrou Noemi. Před Karlovými Vary byl jez a tam jsme uvízli, ale nakonec jsme se odrazili.“

Štěpánek Pelzl - „Výlet byl hodně super! Líbilo se mi počasí, nejlepší byla snídane, mučírna, koupání a spaní ve spacáku.“

Míra Matuš - „Jsem hodně rád za pochvalu od Zdendy. Řekl, že jsem makáč. Těším se na další výlet s vámi a příště už neaspím.“

Maty Horváth - „Zastavili jsme se u přírodní restaurace Hubertus. Tam byl velký sjezd, který ale jel jenom ten, kdo chtěl.“

Emička Coufalová - „Nejvíce se mi líbili naši kapitáni – Erikův táta, strejda Petr, strejda Sláva, paní učitelka, teta Štěpánka, Markétka i naše Bára.“

Terka Šimůnková - „Líbilo se mi, jak jsme si všichni pomáhali, jak jsme spolupracovali a táhli za jeden provaz. Poho lidí na poho vodě.“

Jiřík Špirit - „Na výlet s mojí třídou jsem se moc těšil. Pádlování bylo super, nocování v kempu i mučírna. Vůbec se mi nechtělo domů!“

Bobo Sušir - „Ujeli jsme dohromady 33 kilometrů. Místy jsme museli vylézt z raftu a táhnout, protože tam bylo málo vody. Výlet si užila i naše Markétka, která tam byla nejmladší. Každý den po obědě na raftu i usnula a vyspínala se.“

Erik Karol - „Nejkrásnější zážitek byl pro mě sjezd před koncem, protože měl velké vlny a bylo to rychlé. Jsem hrozně rád, že nás naše paní učitelka bere na výlety, protože se naučím něčemu novému. Prostě zážitek, jak má být.“

Aleš Honzík - „Výletu jsem se nezúčastnil, protože jsem se trochu bál vody a také jsem zrovna slavil 10. narozeniny. Podle vyprávění dětí to ale muselo být skvělé.“

Martina Hartenscheidtová - „Jsem opravdu ráda, že mám s dětmi i jiné zážitky než jen ty ze školních lavic. Takové chvíle nám dávají příležitost navázat užší kontakt a lépe se poznat. Společné aktivity mimo školu nám umožňují budovat silnější vztahy a vytvářet vzpomínky, které nás budou provázet celý život. Děkuji všem rodičům, kteří mě v těchto aktivitách podporují a neváhají nás také doprovodit.“

TŘÍDY PLNÉ POHODY

Školní třída je prostředím, ve kterém děti tráví podstatnou část svého dne. Cílem nás, učitelů, je, aby si každý žák ve třídě našel své místo. Vedle předepsaného obsahu vzdělávání se proto učitelé zaměřují také na to, aby se ve třídě žáci cítili bezpečně, aby se naučili otevřeně a zároveň slušně komunikovat s druhými, ať už se jedná o spolužáka nebo učitele, aby byli ochotní spolupracovat a řešit problémové situace přiměřeným a vhodným způsobem, aby uměli prezentovat své názory, ale také aby naslouchali názorům druhých a dokázali je respektovat, přestože se mohou lišit od jejich vlastních názorů.

To všechno klade na současné učitele vysoké nároky. Kromě znalostí a dovedností z vlastního oboru musíme mít také povědomí o mnohých tématech z psychologie, speciální pedagogiky nebo sociální práce. Proto se učitelé také průběžně dále vzdělávají. S tím nám pomáhají různé semináře, workshopy a letní školy nebo akce zaměřené na sdílení dobré praxe, kdy se učitelé naší školy jedou podívat do jiných škol.

Jedním z prvních školení v novém školním roce prošly třídní učitelky prvního stupně. Všechny pět se nás v druhém zářijovém týdnu zapojilo do vzdělávacího programu pedagogicko-psychologické poradny Tachov s názvem „Třída plná pohody“. Oblastní metodička prevence, paní Petra Veselá, proškolila účastnice v metodice, která je zaměřená na vytvoření a udržení bezpečného prostředí ve třídě, nastavení a dodržování třídních pravidel, rozvoj spolupráce a zdravé komunikace, předcházení rizikovému chování a šikaně. Jednotlivé aktivity a techniky budeme využívat běžně v rámci výuky, např. v předmětech dramatická výchova, český jazyk – sloh, prvouka, hudební a výtvarná výchova. Dále se stanou nedílnou součástí třídnických hodin, venkovních projektů a společných prvostupňových akcí, o kterých Vás budeme informovat v některém z dalších vydání.

Mgr. Bc. Helena Zahradková, školní metodička prevence

STO LET VE VÝTVARNÉ VÝCHOVĚ

Hoši šesté a sedmé třídy si začátkem školního roku zahráli na grafiky. Vystačit si museli s tužkou, pastelkami nebo fixami. Byli seznámeni s žánrem graffiti, který mohli použít ke ztvárnění nápisu „100 let“. Žáci překvapili používáním barev, smyslem pro detail. V dalších hodinách zkusíme nápis vytvářet pomocí online nástrojů...

Ing. Olga Pechlátová

PRVNÍ ŠKOLNÍ BESEDA Z CYKLU "CHODILI JSME DO BEZDRUŽIC"

Míla Oktábec – dobrodruh a Srdcař roku, který šíří heslo: Nikdy se nevzdávejte!

V úterý 17. září jsme ve škole přivítali prvního zajímavého hosta, který v dětství navštěvoval základní školu v Bezdružicích. Míla Oktábec má opravdu dobrodružnou a rozmanitou práci. Jeho cesta k ní a k jeho dosavadním úspěchům ale nebyla vůbec lehká.

Úterní ráno. V bočním prostoru tělocvičny, kde běžně probíhá gymnastický kroužek, je vyklizená pěnová podlaha. Na televizní obrazovce běží záběry z vrcholků hor v létě i v zimě, ze zdolávání ferrat, z letu na paraglidu. Pod obrazovkou u notebooku stojí muž. Míla Oktábec. Akreditovaný horský průvodce, instruktor lezení, skialpinismu, akreditovaný instruktor první pomoci, tandemový pilot paraglidu, ale hlavně majitel cestovní kanceláře Partyzán Adventure, která všechny uvedené aktivity nabízí a realizuje.

Nastěhované lavičky se před devátou hodinou zaplňují nedočkavými diváky z prvního stupně. Děti šumí, prohlíží si hosta i pouštěné záběry. Někteří zkoumají, někteří nevěřícně: „Vážně tady všude byl?“

„Ahoj, děti,“ nečeká na nic Míla a představí se, „stejně jako vy jsem chodil sem do bezdružické školy. Rád bych vám dnes ukázal to, čemu se věnuji ve své práci a jak jsem se k tomu vlastně dostal.“

Během chvilky jsou děti vtažené do Mílova životního příběhu. Poslouchají se zájmem, jak kdysi pracoval v kanceláři, ale moc ho to nebavilo. Jak ho ale naopak bavilo chodit do hor, lézt po skalách, létat s paraglidem. Jak se ve svých koníčcích postupně školil a zlepšoval. Než ho zastavila nešťastná nehoda, která mu zásadně změnila celý život.

Při skalním lezení se s ním utrhł kámen a on spadł z deseti metrů. Měl otevřenou zlomeninu jedné nohy a zpretrhané vazy v té druhé. Lékaři mu nedávali velkou šanci ani na běžné chzení, natož aby se mohl vrátit do hor k aktivitám, které má rád. Míla se ale nevzdal. A tuhle informaci, tohle motto svého života, dětem v průběhu besedy několikrát zopakuje: „Nikdy se nevzdávejte!“

Pokračuje v líčení svého příběhu, jak se mu během jednoho roku podařilo nohy rozhýbat do té míry, že se mohl znovu vydat do hor. Během té doby měl dostatek času přemýšlet, co chce se svým životem podniknout dál. Rozhodl se, že už se nechce vracet do žádné kanceláře. Naopak, že se chce věnovat naplno tomu, co má on sám rád. A tak založil nejprve outdoorovou agenturu, dnes již cestovní kancelář, zaměřenou na horské přechody, lezení, ferraty, sněžnice, skialpy, kurzy první pomoci, cestovatelské víkendy a paragliding.

Každou z těchto oblastí Míla dětem krátce představil a doplnil o působivá videa. Viděli jsme tak záběry z vrcholků hor zalitých sluncem, ale i zahalených v mracích, výšlapy na sněžnicích i zimní sjezdy na skialpech, ferratové přechody po užoučkých lanech, žebřících a kladinách, fotografie z nácviku první pomoci i speciálně pro nás nachystané video z paraglidu, kde jsme si mohli prohlédnout Bezdružicko z výšky.

Po skončení první besedy si Míla pár minut odpočinul a už se naše improvizované hlediště zaplnilo žáky z druhého stupně. Pan ředitel Mílu přivítal a poděkoval mu za zapojení se do našeho celoročního projektu k oslavám 100 let od otevření budovy naší školy. Své vyprávění zde Míla doplnil o více detailů z jednotlivých expedic, věnoval se také zodpovědnosti, kterou při pořádání outdoorových aktivit má, a konkrétnějším informacím ohledně jeho podnikání.

Na závěr obou besed odpovídal Míla na zvědavé dotazy. Dozvěděli jsme se tak třeba, že mezi jeho nejoblíbenější lokality patří Island a naopak Krkonoše nemá rád. Vyprávěl nám, že se mu nepodařilo kvůli počasí zdolát sedmitisícovou horu v Kyrgyzstánu, ale že má v plánu se tam vrátit. Vysvětloval, jaká výbava je v horách nutná, kde se v horách smí přenocovat, kde berou horolezci v horách vodu a kam chodí na záchod. Připomněl základní pravidlo horalů: „Co si s sebou do hor přineseš, to si také zase odnes domů“. Prozradil, že ho nohy pořád bolí a že je musí denně, někdy i opakovaně rozcvičovat. Vyprávěl nám několik napínavých zážitků, které se mu během jeho práce v horách přihodily.

Za celé jeho poutavé vyprávění jsme Mílu odměnili obrovským potleskem a taky mu prvostupňové děti zazpívaly, protože právě v den besedy slavil své 40. narozeniny. Přejeme mu hodně zdraví, ať ho jeho práce pořád baví a naplňuje a ať má samé spokojené klienty.

To, že svou práci dělá Míla poctivě a skvěle, jsme nepoznali jen my. Hned ve středu 18. září ocenila Mílu také odborná porota v anketě Živnostník roku Plzeňského kraje. Obsadil druhé místo a získal také titul Srdcař roku. Toto ocenění dostává v kraji živnostník, který dokázal překonat nejrůznější nástrahy podnikání.

Za všechny nadšené účastníky besedy Mgr. Bc. Helena Zahrádková

Postřehy pátáků

Zdenda Tahavský: „Mílovo vyprávění bylo hodně zajímavé a líbilo se mi, že se nikdy nevzdává. Třeba přitom, když mu lékaři říkali, že nebude moct chodit. Jak se chtěl vrátit ke svým koníčkům, tak začal hodně cvičit, že se mu noha uzdravila.“

Klárka Pátková: „Míla má hrozně moc koníčků. Věnuje se tomu, protože ho to baví, ale taky si tím vydělává. A to je přece super.“

Honza Komárek: „Zaujala mě příhoda, kdy na túře v horách potkal Míla se svou skupinou jinou skupinu Italů. Jednomu páňovi se tam udělalo špatně, upadl, asi měl infarkt. Naštěstí Míla umí první pomoc, tak mu začal masírovat srdce a dávat umělé dýchání. To musel dělat asi tři čtvrtě hodiny, než přiletěla záchranka a odvezla pána do nemocnice. Jenom nevíme, jak to s páňem dopadlo. Doufám, že dobře.“

Štěpánka Vlažná: „Míla má mnoho zážitků. Zažil taky nebezpečí. Jednou musel v horách přečkat noc s turistkou, kterou doprovázel. Zastihla je bouřka, byla jim velká zima. Viseli na laněch a kolem nich padalo kamení. Kvůli silnému větru je nemohl ani zachránit vrtulník. Mysleli si, že to nepřežijí. Nakonec vše ale naštěstí dobře dopadlo.“

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 1971/72

z archivu Jiřího Bízka

BEZDRUŽICKÝ CUKRÁŘ JAKUB BARNA

Jak to všechno začalo

1. Bylo rozhodování o škole a budoucím povolání, které musí každý deváťák nakonec učinit, jednoduché?

Vůbec! Hledáte, tápete, přemýšlíte. Doporučili mi, abych si vybral školu, kde mohu být kreativní. Původně jsem chtěl dělat architekta. Stavět domy nebo navrhovat zahrady. Čímž jsem rodiče velmi pobavil, protože můj průměr tomu neodpovídal. S nápadem jít na obor cukráře přišla mamka. Jako pomocník v její kuchyni jsem se zřejmě osvědčil. Pravidelné vlakové spojení Bezdržice – Plzeň dále směřovalo výběr školy (Obor cukrář pod odloučeným pracovištěm Hotelové školy v Bendově ulici v Plzni).

2. Po absolvování školy jsi pracoval v nějaké cukrářské výrobě?

První pracovní zkušenosti v plzeňských cukrárnách byly drsné. Minimální mzda, každá chyba znamenala srážku z platu a všichni očekávali při práci naprostou samostatnost. Nikdo jednoduše nechtěl dohlížet na zelenáče. Novodobá cukrařina se na učilištích nevyučuje a v cukrářském podniku vás to také nikdo učit nechce. A tak jsem práci v cukrárnách střídal s úřadem práce. Mezitím jsem začal péct pro známé v Bezdržicích. První tvarovaný dort, který jsem pekl, byla hlava koně a mozek pro neurochirurga. To jsem si užil. Pracoval jsem také v Pernarci v pekárně u Zelenků, kde byl skvělý kolektiv. Po nějaké době jsem překonal prvotní nezdary. Měli trpělivost, nebáli se a dali mi na starost sladkou výrobu. Stále to ale nebyla cukrařina, kterou jsem toužil dělat. Věděl jsem, že musím jít dál. Přestal jsme si hrát s myšlenkami a padlo konečné rozhodnutí. Otevřeme si v Bezdržicích cukrárnu! Od roku 2017 jsem živnostník. Jen úřední kolečko se na můj vkus točilo velmi pomalu, ale bohužel, úředního šimla nepopoženete! Několik měsíců trvalo získat různá povolení, ale nakonec na jaře následujícího roku to klaplo a 25. 4. 2018 jsme otevřeli na náměstí cukrárnu Bellissima.

3. Měli jste na začátku strach, že to nezvládnete, a že nebudete prosperovat? Začít podnikat a otevřít si provozovnu v tak malém městečku, co si budeme povídat, chtělo velikou odvalu!

Strach byl! Strach, že nebudeme mít co dělat. Zájem o naše výrobky ale předčil očekávání. Prvotní obavy z nedostatku poptávky byly zahnány a spustil se šrumec.

4. Od kdy jste zaměstnali dalšího člověka ve výrobě? Kdy jste si řekli dost? Musíme najmout další pracovní sílu.

Dva roky bylo vše jenom na nás. Pak se zde začali střídát praktikanti. Naivně si člověk myslí, že si zaučí cukráře a vytvoří si budoucího zaměstnance. Samá voda. Většinu to nebaví a nemají ani zájem se něco učit. Stále mi chybí opravdový „srdcař“. Zaměstnanec, na kterého se můžete kompletně s výrobou spolehnout. Když už jsem našel šikovnou cukrářku-praktikantku, přišel covid a povinné uzavření výroby mělo za následek, že mi mezitím utekla do kolbenky. V současnosti nám s výrobou pomáhá jedna zaměstnankyně.

5. Sleduji vaši facebookovou stránku a vím, že nezhálíte a pravidelně navštěvujete odborné semináře a školení nových postupů výroby. Určitě i cukrářské řemeslo podléhá trendům a je potřeba držet krok s dobou.

Ano, je to tak. Má to vliv na všechny gastroprovozy. Spolupracujeme s jedním z největších dodavatelů surovin a pečicích pomůcek firmou Almeco. Stále něco nového vymyslím a některé postupy s nimi dokonce konzultuji a hledáme společně nejvhodnější řešení. Když nebudeš držet krok, tak upadneš.

6. Moderní česká cukrařina je rozhodně umění a žádá si tvořivé a nadšené cukráře. Myslím, že to nemůže dělat člověk, který není pro věc zapálený. Musí to milovat! Retro nabídka asi dnes moc neláká. Jak to vidíš? Věneček, punčák či indiánek? Stále retro zákusky oslovují?

Své fanoušky rozhodně mají. Chutě jsou zažité, a proto je také občas do nabídky zařazujeme. Není člověk jako člověk. Vesnický člověk je klasik. „Měšťák“ už leccos vyzkoušel a jeho jazýček je daleko mlsnější.

7. Je nějaký zákusek, který pečeš opravdu nerad?

Poslední dobou mě trápí canelé – francouzské mini bábovičky. Začali nám jít, ale teď se nám nedaří. Všechno děláme stejně. Důvod je nám zatím neznámý. Dalším převítem na výrobu jsou likérové zákusky.

8. Zakládáte si na kvalitních surovinách a tradičních postupech? Myslím, že na chuti to člověk pozná! Ale možná se pletu. Měla jsem možnost vidět kdysi dávno jednu cukrářku při výrobě dortu. Všechno bylo původně v prášku, od těsta po výrobu náplní, a přesto dort chutnal skvěle. Jak se tedy dnes v cukrářském oboru pracuje?

Potravinářský průmysl zvládl divy, a když se vyberou opravdu kvalitní směsi, rozdíl nepoznáte. Je jich nepřeberné množství, ale musíte vybírat ty nešizené. Třeba jako rostlinná šlehačka. Hodně se používá, protože skvěle drží tvar, ale není dobrá. Pravá šlehačka, kterou používám já, se vám v teple na zákusku rozteče. I na vánoční cukroví se dnes běžně používají hotové směsi. Otevřete pytlík např. s názvem linecké, přidáte vodu a těsto je na světě. Žádná práce. My cukroví děláme po staru. Podle rodinných receptur.

9.Tradičně na začátku prosince uzavíráte cukrárnu a všichni se vrhnete na výrobu vánočního cukroví. Množství objednaného cukroví je určitě pro domácí hospodyňku nepředstavitelné. Kolik kg a kolik druhů cukroví musíte pro nás každý rok připravit?

S výrobou cukroví začínáme již kolem 10. listopadu a okolo 20. prosince musí být připraveno k výdeji. Každý rok se toho bojíme, ale vždy to zvládneme. Minulý rok jsme upekly téměř 400 kg cukroví, které se skládalo z 16 druhů. Jsem zvědav, jaké skóre budeme mít letos.

10 .Jaké máte plány do budoucna? Přemýšleli jste o rozšíření provozu v jiném městě?

Ne! Nejsou lidi, nejsou zaměstnanci, kteří by pracovali podle našich představ. A já nemůžu být všude. Plány mám úplně jiné. Potřebuji rozšířit nebo postavit novou výrobní. V té současné je už teď občas těsno. Rád bych se věnoval ještě školení a pořádání cukrářských kurzů pro lidi, kteří mají opravdový zájem. V cukrárně plánuji ochutnávky spojené např. s ochutnávkou různých druhů kávy nebo vína.

Jakube, děkuji za tvůj čas a celé rodině přejeme pevné zdraví a stálý elán v podnikání.
Těším se na viděnou zase v cukrárně.

Moje poděkování patří také Mgr. Martině Hartenscheidtové, která s Jakubem rozhovor nahrála.

Šárka Sušírová

PSALO SE VE ŠKOLNÍ KRONICE

Z kroniky obecné školy v Bezručicích 1927–1938

Školní rok 1936–1937

Podle výnosu Mšano (*Ministerstvo školství a národní osvěty*) ze dne 6.XII 1936 č. 99624-I byla dne 5. září toho roku v poslední hodině vyučovací provedena oslava narozenin J.V. krále Jugoslávie Petra II. Žactvo bylo upozorněno na důležitost „Malé dohody“ obranného svazu tří států: Československa, Jugoslavie a Rumunska. Do vyučování byla pojata branná výchova žactva. Oslava Dne osvobození vykonána byla dne 27. října v poslední hodině vyučovací ve slavnostně vyzdobené učebně I. tř. za přítomnosti všech rodičů dětí. Po vhodném proslovu tř. uč. zapěny byly písně a recitace. Připomenuta byla též žactvu Svatomartinská deklarace a zapěním národní hymny slavnost skončena.

Poznámka: Martinská deklarace, také Deklarace slovenského národa, byla přijata na zakládajícím shromáždění Slovenské národní rady (SNR) 30. října 1918 v Martině. Deklaraci podepsalo na dvě stě zástupců z celého Slovenska. Slováci jí vyjádřili souhlas s vytvořením Československé republiky.

Druhý den se žactvo zúčastnilo slavnostního představení divadelní hry „Jízdní hlídka“ v Konstantinových Lázních. V den spořivosti bylo žactvo upozorněno na význam spořivosti a nabádáno k šetrnosti.

7. listopadu bylo vzpomenu 125. výročí narozenin K. J. Erbena, básníka „Kytice“. Z jeho děl byly přečteny kratší stati a recitovány některé básně.

Dne 21. prosince konala se vánoční nadílka, při které byly všechny děti zdejší školy přiměřeně poděleny. Byla letošního roku neobyčejně bohatá, v celkovém obnosu asi 3.000,- Kč.

Zdařilá oslava 87. narozenin T. G. Masaryka – Osvoboditele, byla vykonána dne 6. března v poslední hodině vyučovací. V týdnu od 15. – 16. března bylo učitelem pojednáno o čistotě žactva a o heslu Čs. Červeného Kříže „V míru bdělost“.

Dne 28. května provedena byla oslava narozenin p. prezidenta Edvarda Beneše. Ve slavnostně vyzdobené třídě promluvil tř. učitel o úsilí p. prezidenta na zachování míru a budovateli čs. armády. Žáci a žačky pronesli různé vlastenecké básně a písně a národní hymnou byla tato oslava skončena.

Dne 20. června byla uspořádána společně s místním odborem N.J.P. oslava 10. let jubilea N.J.P. a české státní obecné školy v Bezručicích.

Přes velmi nepříznivé počasí, celé dopoledne toho dne přšelo, sešlo se ve 13 hod. u nádraží na 400 osob, kdy byl sraz všech účastníků. Byli to čeští lidé z celého okolí, ale také z Plzně, z Prahy a i odjinud. Odtud vyšel průvod se státní vlajkou a hudbou v čele na náměstí, kde byla slavnost zahájena p. předsedou NJP Václavem Koženým. Po uvítání významných osobností, jako byl p. insp. s.š. Stanislav Jelínek, jakožto zástupce vyslaný ministerstvem školství a nár. osvěty, předseda NJP v Plzni p. Boh. Kranda, pan insp. Follprecht za Ústřední matici škol, byla slavnostním způsobem vztyčena státní vlajka a učiněn jí hold. Hudba hrála při tom státní hymnu. Potom se konala na zámecké zahradě národní veselice, kde účastníkům slavnosti bylo možno zhlédnouti ukázky nácviku branné výchovy, kterou předvedli žáci zdejší školy. Žačky zatančily národní tanečky a děti mateřské školy provedly velmi zdařilé a líbivé hry jako „Námořníci“ a „Sekáči“, které nacvičila p. učitelka mateřské školy Františka Reimerová. V době, kdy se pořádal v zámecké zahradě koncert, byla v budově školy otevřena výstavka prací dětí zdejší školy. Intimním přátelským večírkem v kavárně u Hechtbergerů byla zdařilá slavnost ukončena. Za zmínku stojí též, že se podařilo toho roku po dlouholetém úsilí, aby Mšano (Ministerstvo školství a národní osvěty) zřídilo v Bezručicích státní měšťanskou školu.

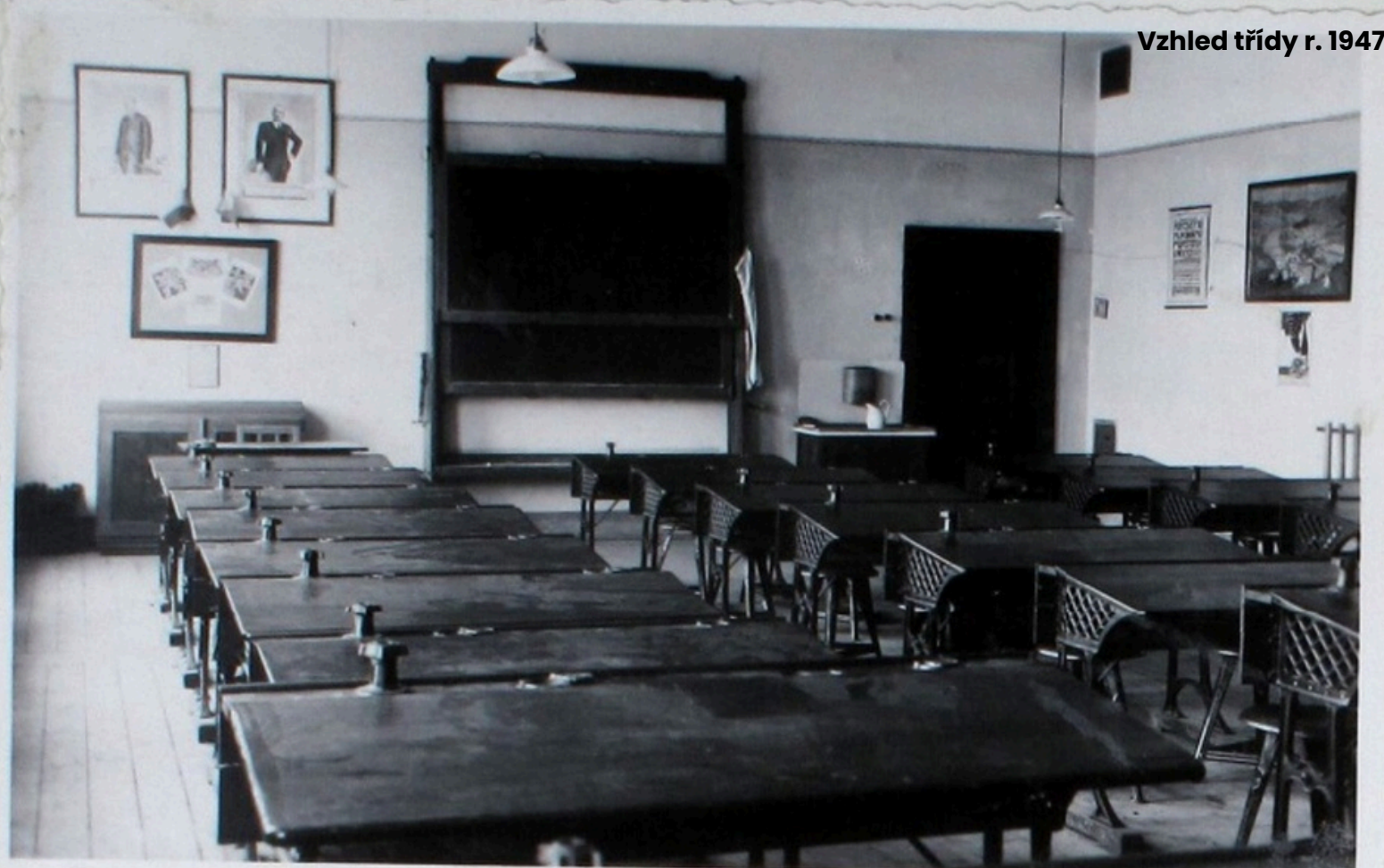
Poznámka: Obecná škola byla institučně odděleným prvním stupněm národní školy, jejím druhým stupněm byla měšťanská škola (tzv. měšťanka)

Zpracovala: Šárka Sušírová

Nová měšťanská škola v Bezručicích.

Počátkem letošního školního roku byla zříze-
na v Bezručicích státní měšťanská škola, která
jest po adaptačních pracích umístěna na pře-
chodnou dobu ve státním obytném domě. Značný
počet do ní se přihlásivších dětí dokazuje, že
práce a úsilí místního odboru NJP. a místního
školního výboru v Bezručicích vyplývalo z akut-
ní potřeby českého školství na Bezručicku, kte-
ré nemělo české měšťanské školy. Žactvo z rodin
sociálně slabých bylo nuceno spokojiti se pouze
návštěvou obecných škol, zámožnějším docházku
umožňovala vzdálená škola ve Stříbře. Nově zří-
zená měšťanská škola má pro kraj dalekosáhlý
význam. Stane se kulturním mezníkem a opěr-
ným bodem ve vývoji českého živlu na Bezru-
čicku a zabrání dislokaci státně-zaměstnanec-
kých rodin do míst s měšťanskou školou, jak se
dosud provádělo. Jest třeba, aby nadřízené státní
úřady v zájmu rozvoje českého školství v Bez-
ručicích překládaly tam zaměstnance s dětmi
ke škole, aby výdaje na školy byly investicí sku-
tečně rentabilní.

Vzhled třídy r. 1947

1. třída 1968/69

ŠKOLNÍ STOLETNÍK VYCHÁZÍ JAKO NEDÍLNÁ SOUČÁST

Bezdužického zpravodaje, periodický tisk samosprávného územního celku

Vydává: Město Bezdužice

Městský úřad Bezdužice

ČSA 196, 349 53 Bezdužice

tel.: 602 703 736

e-mail: mesto@bezduzice.cz.

www.bezduzice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 11028.

Redakční rada: Lumír Kadlec, Jiří Bízek, Mgr. Martina Hartenscheidtová, Šárka Sušírová, Ing. Miroslav Kemka, Pavla Myšková
Vychází 1. října 2024

Uzávěrka dalšího vydání je 17. října 2024

Příspěvky zasílejte na e-mail: kultura@bezduzice.cz

BEZDUŽICKÝ ZPRAVODAJ č. 11/2024 vyjde 1. listopadu 2024.

Sazba a tisk: Město Bezdužice